

Čís. 10614.

Žalobní nárok vymáhajícího věřitele proti poddlužníku ze zanedbání soudního zákazu daného poddlužníku podle § 294 ex. ř., jest posuzovati (co do přípustnosti opravných prostředků) jednotně, třebas základem jeho jest, že poddlužník nesrážel dlužníku zabavené platy v měsíčních obdobích.

(Rozh. ze dne 12. března 1931, R II 37/31).

Sporem domáhal se žalobce na žalované firmě plnění, jež odvozuje z usnesení okresního soudu ze dne 28. května 1928 v exekuční věci žalované firmě již v červnu 1928 doručeného, jímž byla žalobci povolena proti jeho dlužníku exekuce zabavením jedné třetiny jeho služebních platů jako zaměstnance žalované firmy činících ročně více méně 30.000 Kč, s omezením, že musí dlužníku 6.000 Kč ročně zůstatí volných a zabavené platy byly žalobci přikázány k vybrání. Žalobce opíral žalobní nárok o skutkové tvrzení, že žalovaná firma, ač byla upomínána, neučinila dosud dlužníku srážky z platu, a že kdyby mu byla aspoň 100 Kč měsíčně srážela, jakž se žalobci i smluvně zavázala, musela by míti pro žalobce zadrženou za osmnáct měsíců zažalovanou částku 1.800 Kč. Procesní soud prvě stolice žalobu zamítl. Odvolací soud odmítl odvolání jako nepřípustné. Důvody: Žalobce domáhá se zaplacení částky platu, který má dlužník jako zaměstnanec u žalované firmy, ve výši 100 Kč měsíčně, tedy za 18 měsíců po 100 Kč, celkem 1800 Kč. Právo zaměstnance na opětuující se odměnu z důvodu trvalého konání služby netvoří jednu, nýbrž tolik jednotlivých obligací, kolik periodických platů zaměstnanci přísluší, poněvadž plat pro každé období přísluší z jiného důvodu, totiž z důvodu konání služby v tomto období. Jest tu několik právních důvodů a proto také několik obligací. Každá zaměstnancova pohledávka na zaplacení odměny opírá se o jiný právní důvod, má svůj vlastní právní osud a jest úplně samostatná. V souzeném případě má dlužník u žalované firmy měsíční plat, a má proto proti žalované firmě tolik samostatných na různých právních důvodech se zakládajících pohledávek na zaplacení odměny, kolik měsíců konal službu. Žalobce domáhá se zaplacení částek osmnácti jednotlivých pohledávek služného dlužníka po 100 Kč měsíčně. Ať si žalobce opírá nárok na zaplacení měsíční částky 100 Kč z platu dlužníka o usnesení o zabavení nebo o vlastní závazek žalované strany, vždy má každá částka povahu úplně samostatné pohledávky. Domáhá-li se žalobce zaplacení osmnácti částek po 100 Kč za 18 měsíců, převyšuje sice zažalovaná suma 300 Kč, ve skutečnosti jest však tato suma součtem nároků nižších než 300 Kč, a přicházejí k platnosti předpisy o řízení ve věcech nepatrných, ježto jde o nepatrnou věc. Podle § 501 c. ř. s. může v nepatrných věcech rozsudek prvního soudce býti napaden odvoláním jen pro zmatečnosti vypočtené v § 477 čís. 7 c. ř. s. Jelikož odvolání tyto zmatečnosti neuplatňuje, jest podle zákona nepřípustné a bylo proto

v neveřejném sezení odmítnuto (§§ 471 čis. 2 a 474, odst. 2 c. ř. s.).

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by, nehledě k odmítacím důvodům, ve věci dále jednal a rozhodl.

Důvody:

Jde o jednotný žalobcův nárok proti žalované firmě ze zanedbání soudního zákazu ve smyslu § 294 ex. ř., podle něhož měla zabavené a žalobci k vybrání příkázané části služebních platů dlužníka pro žalobce zadržeti a jemu na požádání vydati. Na tomto právním důvodu jest žaloba založena a nedomáhá se jí žalobce na žalované firmě vydání měsíčních srážek ze služebních požitků dlužníka, o nichž výslovně tvrdí, že je vůbec nekonala, a proto výše těchto srážek ať soudem uložených nebo stranami smluvených při posuzování přípustnosti odvolání v této rozepři vůbec nepřichází v úvahu.

Čís. 10615.

Ke stížnosti na soudní opatření v mimosporném řízení jest oprávněn každý, kdo mní se jím býti stížen, jest-li opatření způsobilé, dotknouti se jeho práv, ať majetkových, ať rodinných, ať přímo ať nepřímě.

Prozatímní opatření poznámkou zákazu zcizení a zatížení podle druhého odstavce § 384 ex. ř. není na závalu dobrovolné dražbě nemovitosti.

(Rozh. ze dne 12. března 1931, R II 53/31).

Soud první stolice zamítl návrh na povolení dobrovolné soudní dražby pozemků, ježto v pozemkové knize byla plomba ohledně návrhu na prozatímní opatření zákazem zcizení. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by nařídil rok k povolení dobrovolné dražby pozemků a pokračoval v dražebním řízení. Důvody: Plomba ve vložkách, jichž dobrovolný prodej na žádost stěžovatelů žádán, i když se týká prozatímního opatření zákazem zcizení, neznamená ještě obmezení vlastníka v jeho dispozici s pozemky do té míry, že by v tomto období bylo již odůvodněno zamítnutí návrhu na povolení dobrovolného prodeje.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu toho, v jehož prospěch byla nemovitost zatížena prozatímním opatřením zákazem zcizení.

Důvody:

Na otázku nadhozenou samým dovolacím stěžovatelem, zda jest oprávněn k dovolací stížnosti, jest odpověděti kladně. Jde o nesporné řízení a v nesporném řízení jest oprávněn ke stížnosti každý, kdo se pokládá soudním opatřením v nesporné věci za stížen, bylo-li napadené opatření způsobilé, dotknouti se stěžovatelových práv, ať majetkových,